



Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Capvt Primvm. De postulatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

SECTIO SECUNDA.

DE PROVISIONE ET RECEPTIONE BENEFICIORUM per postulationem, electionem, confirmationem.

CAPUT PRIMUM.

DE POSTVLATIONE.

PARAGRAPHVS I.

De postulationis natura, divisione, causa & effectu.

Questio 198. Quid sit, seu qualiter definienda postulatio proprie ac stricte accepta, & pro ut ab electione & nominatione distinguitur?

R Espondeo est petitio Capituli seu collegii, quâ illud à Superiore petit, ut persona, quæ propter impedimentum canonicum ad prælaturam vel dignitatem eligi non poterat, ad eandem dispensative ab eodem admit-

tatur. Azor. *instit. mor. p. 2. l. 6. c. 17. q. 2.* ex Abb. *in rubr. de postul. n. 1.* declarationem hujus definitionis dabunt sequentia.

Questio 199. An, & in quo potissimum differat postulatio ab electione?

R Espondeo primò inter postulationem & electionem prælatorum antiquitùs parva erat distinctio, *postulationis & electionis* vocabulis indifferenter usurpari solitis, ut ex *c. litteras. d. 63.* advertunt gl. *in c. unic. de postul. in 6. v. eligo postularum.* Pass. *de elect. c. 24. num. 1.* Et adhuc quandoque postulatio amplè accepta cum electione confunditur. Azor. *loc. cit. q. 1.* de ceterò, hodie dum valde distinguuntur, & ut Laym. *in c. unic. de postul. in 6. n. 1.* inter se ad-versantur, & quodammodò opposita sunt; cum importent substantialiter diversas formas providendi Ecclesiis viduaris, ut constat ex titulis de postulatione & elect. distinctis, introductâ que sit postulatio in subsidium electionis, ut persona, quæ propter inhabilitatem aliquam eligi non queunt, mediâ postulatione dispensative promoveantur. Laym. *in præamb. ad tit. de postul.*

2. Respondeo secundò: differentiam præcipuè in eo esse, quòd electio innitatur juri, postulatio gratiæ. Pass. Azor. Laym. *ll. cit. cum gl. cit.* in hoc sensu, quòd per postulationem quis præsentetur, ut ex gratia illum admittere velit & instituire; per electionem verò canonicam vocetur quis ad prælaturam, ita ut Superior electionem confirmare debeat. Laym. *loc. cit.* electio enim legitima acceptata ab electo confert ei jus ad prælaturam, ita ut sine injuria

à Superiore, cuius est eum instituire aut confirmare, rejici nequeat, si de cæterò dignus sit. Pass. *loc. cit.* Laym. *loc. cit.* & *in qq. canon. de elect. q. 1.* cum communi. Unde & competit ei actio, quæ est jus petendi id, quod ex iustitia alicui debetur. Pirh. *ad tit. de postul. num. 2.* E contra postulatio postulato ante admissionem jus nullum tribuit; cum summo jure possit rejici. Pirh. Pass. Azor. *ll. cit.* Laym. *in c. nihil. de elect. n. 8.* Tond. *qq. benef. p. 2. c. 4. §. 6. n. 9.* Card. de Luc. *de Regul. d. 13. n. 9.* Unde etiam solum rogare potest, seu implorare officium judicis, ut ex gratia secundum æquitatem canonicam ad prælaturam admittatur, dum legitime postulatus fuit. Laym. *loc. ult. cit.* atque hinc electio à Superiore confirmari, postulatio admitti solum dicitur, *c. scriptum, de elect.* Laym. *loc. cit.*

3. Porrò fundatur hæc differentia in eo, quòd electus nullum habeat impedimentum, ut sit Prælati talis Ecclesiæ viduaræ; adeoque in ordine ad hoc non egeat dispensatione; postularius verò hæc egeat; quia habet impedimentum. Quod ipsum, nempe electum à se non habere defectum seu impedimentum, profitentur eligentes; contrarium, nempe postularum laborare defectu, profitentibus postulantibus. Laym. *ad c. unic. de postul. in 6. n. 1.* Unde etiam tam eligentes, quàm electus absolute consentire possunt, ut electus sit sponsus Ecclesiæ. Pass. *loc. cit. n. 2.* dum è contra in hoc consentire non nisi sub conditione obtinendæ dispensationis possit postularius; non secus, ac habens impedimentum contrahendi matrimonium dispensabile, absolute celebrare nequit sponsalia, sed solum sub conditione dispensationis. Laym. *loc. cit.*

4. De ceterò electio & postulatio in jure æquiparantur tanquam tendentia ad unum finem. Laym. *in c. in causis, de elect. n. 5.* Item quòd ad jus suffragandi, & ideo, quod de uno statutum, etiam censetur de altero. Laym. *in c. bona, de postul. c. 3.*

Questio 200. Qualiter postulatio differat à nominatione?

R Espondeo in hoc præcipuè, quòd postulatio, uti & electio fiat de uno tantum, nominatio verò de pluribus; dum nimirum duo vel tres excellentiores, qui sunt in aliquo Capitulo, nominantur Papa, vel etiam alteri collatori, quandoque etiam laico (licet enim nominatio talis facta à laico per se, quod sicut, de elect. reprobetur, potest tamen id ex speciali Papæ privilegio competere laico Principi: uti in regno Granatæ duo nominantur Regi, quorum

rum unum eligit & admittit ad prælaturam teste Covar. in 4. decretal. p. 2. c. 3. §. 3.) eique supplicatur, ut uni ex illis dignetur providere de prælatura vacante, quæ dicitur nominatio solennis; vel dum plures ante scrutinium proponuntur præ ceteris eligibiles vel postulabiles, quæ est nominatio non solennis; quæ tamen nominatione non obstante, capitulares eligere possunt alium. Abb. Horst. in c. bona. de postul. Fagnan. ibidem. ubi & alias plures differentias assignat, quæ quia communes electioni, commodius de iis cap. seq.

Questio 201. Quotuplex sit postulatio?

Respondeo omittis aliis postulationis divisionibus minus celebribus, puta, dum dividitur in eam, quæ fit seu fieri potest de jure; alia quæ non fit, nisi ex privilegio concessio, Pass. de electio. c. 24. n. 3. Item in sumptam communiter, quæ non est nisi petitio gratiæ; & in sumptam juridicæ, quæ est petitio juridicæ porrecta alicui Prætori seu Superiori, quæ est divisio magis generica. Pass. loc. cit. his, inquam, omittis, celebrior est illa divisio postulationis, seu subdivisio illa postulationis juridicæ in solennem, & non solennem, seu simplicem. Pirh. ad tit. de postulat. n. 3. Engels ibidem n. 8. & 9. Lott. l. 3. q. 17. n. 231. Pass. n. 4. Bald. in rubric. de postul. n. 3. Abb. in c. 1. de postul. n. 34. cum communi: prior est, quam jam ante definivimus: posterior est, quæ quis non postulat directè in prælatum, siue quæ non petitur à Superiore, ut dispensando in aliquo ejus impedimento admittatur; sed quæ petitur vel aliquid prævium electioni aut postulationi solenni, v. g. facultas eligendi vel postulandi à Superiore, ubi hæc antecedenter non habetur, vel petitur consensus illius, qui electionem vel postulationem impedire potest; quod interesse aliquod vel jus habeat circa personam eligendam vel postulandam, Pass. Pirh. loc. cit. siue de cetero sit laicus, siue clericus, v. g. a parente, sine cujus licentia filius familias sub patria potestate adhuc constitutus consentire nequit in sui electionem ad Episcopatum. Pirh. loc. cit. Abb. in c. 1. de postul. n. 34. vel à prælato religioso, ut is concedat subiectum sibi monachum eligendum, c. si religiosus, de electi. quia vi talis concessionis nulla intervenit dispensatio, cum lex nulla relaxetur; sed potius impletur lex prohibens, ne quis sine venia prælati sui, vel alterius habentis in se jus assumatur ad prælaturam, Pirh. loc. cit. n. 3. Pass. loc. cit. n. 4.

2. Proinde distinguuntur hæc duæ postulationes in hoc, quod per postulationem simplicem, seu non solennem postuletur solum directè sublatio impedimenti, quod obstabat, ne quis liberè sit, seu promoveatur Prælatus, quo ablato, adhuc nihil factum, nisi qui erat impeditus, eligatur, vel solenniter postuletur: in postulatione verò solenni directè postulat in prælatum is, qui nominatur; & hinc sufficit, ut postulatio admittatur, quæ admittitur, jam eo ipso absque omni alio est prælatus. Pass. loc. cit. n. 4. Item in eo, quod postulatio solennis fieri nequeat, nisi apud eum, qui admittendo postulationem, postulat dare potest in Prælatum: postulatio vero simplex fiat ad quemcunque habentem interesse, & potentem impedire, ne postulatus liberè exerceat Prælaturam; sex hinc fieri etiam possit apud laicum, Pass. ibid. Item quod necesse non sit, ut postulatio non solennis fiat collegialiter, & cum aliqua forma solenni, sed sufficiat, ut fiat eo modo, quo tolli potest obstaculum, quod tolli desideratur; sufficit autem fieri, vel à toto collegio, vel ab aliquo extra-

Questio 202. Quis sit finis & causa motiva postulationis solennis?

Respondeo ad primum: finis ei cum electione communis est provisio Ecclesiæ viduatæ. Pirh. ad tit. de postul. n. 39.

2. Respondeo ad secundum: causa moveas ad hunc modum providendi Ecclesiæ per postulationem, est necessitas; dum nimirum non adest eligibilis idoneus; in subsidium enim electionis inducta est postulatio: vel utilitas, dum nimirum, licet interveniat eligibilis idoneus, sit tamen alius non eligibilis, qui ob morum vitæque integritatem, insignem doctrinam, magnamque rerum agendarum usum, &c. præ aliis Ecclesiæ profuturus judicatur. Pirh. loc. cit. ex Daniel Venatore in *Analys. juris pontif. l. 1. tr. 4.* atque ita postulatio perpetuè fit ex causa utilitatis Ecclesiæ; puta, pro ejus tutela & defensione. Lott. l. 3. q. 17. n. 234. citans Abb. in c. bona. de postulatione. n. 12.

Questio 203. Quisnam sit effectus postulationis?

Respondeo: postulationis simplicis effectus est, ut electus electionem acceptare, & jus sibi acquirere possit; vel etiam, si antequam eligeretur, facta fuit hæc postulatio, postulatus jam possit eligi absolute, hoc est, absque eo, quod electio amplius imbibat istam conditionem, si Superior licentiam acceptandi dederit, utpote quæ jam purificata sit. Sylv. v. postulatio. q. 6.

2. Effectus postulationis solennis præcipuus est, quod admittitur à Superiore idem jus tribuat, quod electio confirmata, ita ut postulatus electione vel confirmatione nullâ aliâ egeat, uti insuper adhuc eadem vel postulatione solenni admittitur eger, qui ante electionem postulatus fuit postulatione non solenni. Abb. in c. 1. tr. 4. n. 34. Pass. loc. cit. n. 6. ubi: postulatio admittitur habet vim electionis & confirmationis, & postulato dat jus, nedum ad rem, sed in re, ac si esset electus & confirmatus, pro quo citat Barbof. ad c. postulationem, de postul. n. 3. Innoc. in c. 1. de postul. n. 1. Tabien. v. postulatio n. 5. & c. Azor. p. 2. l. 6. c. 17. q. 5. Lott. l. 3. q. 17. n. 232. & 233. ubi, dum agitur de solenni postulatione ad evitandos circuitus & dispendia Ecclesiarum, Papa per solam ejus admissionem censetur plenum jus conferre postulato; sapit enim talis admissio electionem & confirmationem, De cetero postulationem jus nulli, ne quidem ad prælaturam parere ante admissionem illius, jam satis dictum est ante citatis pluribus, ad quos accedit Lott. l. 3. q. 17. n. 222. cum gl. in c. unic. de postul. in c. v. vera postulatio.

PARA-

PARAGRAPHVS II.

De modo seu forma faciendæ & publicandæ postulationis, & de consensu postulati.

Questio 204. An, & qualiter postulatio faciendâ dependeat ab electione?

Respondeo: postulatio solennis nullatenus pendet ab electione; cum, ut dictum, sit modus distinctus providendi ab electione; unde etiam in libitu cuiusque collegii seu capituli habentis potestatem eligendi, hoc ipso est, uti electio, vel hæc relicta uti postulatione ad providendum Ecclesiæ suæ de pralato: Pass. de elect. c. 24. n. 5. quin & non nisi ex speciali privilegio (quale suo Ordini competere testatur Pass.) potest Capitulum simul cum electione unius habere postulationem alterius personæ, utpote quod aliis juri communi contrarium est. Pass. loc. cit.

Questio 205. An forma eligendi per scrutinium præscripta in c. quia propter, de elect. servanda quoque sit in postulatione solenni?

Respondeo negativè. Pass. loc. cit. n. 9. Pirh. ad cit. de postul. n. 31. Laym. in c. unic. h. t. in 6. citantes Host. in Sum. de postul. n. 10. Sylv. v. postul. n. 2. S. Anton. p. 3. tit. 19. c. 3. §. 1. Gemin. in c. unic. h. t. in 6. n. 9. & c. contra Abb. in c. quia propter. n. 9. Innoc. in c. in causis de elect. n. 1. Tabien. v. electio. n. 19. & v. postulatio. num. 1. & 5. item contra Laym. in qq. can. quorum sententiam, et si magis tutam, minus tamen probabilem censent Laym. Pirh. Pass. ll. cit. Ratio responsionis est, quod in cit. cap. quia propter. folius electionis fiat mentio, nec obiter quod iura antiqua interdum, ut dictum, promiscuè utantur vocibus: electio, postulatio: aut quod in jure hæc duo æquiparentur, admissioque postulationis & confirmatio electionis eandem vim obtineant; dum enim etiam in jure quod ad plurima non æquiparentur, sed maxime differunt, ut constat ex dictis paulò suprâ, necesse quoque non est, ut quod ad solennitates omnes juris pari modo se habeant, ubi iura id non exprimunt; quin & cum per electionem majus potentiusque jus acquiratur electo; quam per postulationem postulato, istaque hæc sit firmior, dum etiam eligentes resiliere nequeunt ab electione, uti postulantes possunt à postulatione, antequam hæc præsentata est Superiori: ac denique illa juri, hæc innitatur gratia, mirum non est, quod ad istam major, quam ad hanc forma solennitatis requiratur. Laym. in c. unic. h. t. in 6. n. 5.

2. Quod verò apud regulares postulatio fieri nequeat per publica suffragia, est propter speciale decretum Trident. sess. 25. c. 6. de regular. volentis hac ratione consuli libertati dantium suffragium in omnibus provisionibus Superiorum; adeoque licet Concilium uratur solo nomine electionis, comprehendat tamen illo & postulationem, juxta declarationem S. Congregat. dum interim spectatà lege c. quia propter. electio per compromissum, & per inspirationem non est necessario secreta.

Pass. cit. n. 9.

Questio 206. Quenam forma postulandi sint jure prohibita, ita ut, si sub iis facta sit postulatio, ea ipso jure sit irrita?

Respondeo sequentes: eligo postulando: vel postulo eligendo: eligo postulandum. postulo eligendum: cum nec vera electio, nec vera postulatio iis verbis significetur, quin potius sibi invicem adveniant: Item: eligo in postulandum: postulo in eligendum: cum rem imperfectam significant. Item eligo & postulo, prout melius de jure valere potest; cum incertitudinem contineat, Lot. l. 3. q. 17. n. 228. juxta c. unic. h. t. in 6. ubi expressè memoratæ formæ, factæque sub iis postulationes & electiones declarantur in futurum irritæ, et si aliâ eæ formæ ex natura rei irritæ non sint, neque etiam ante hanc constitutionem lege ullâ Ecclesiasticâ tanquam illegitimæ reprobata, quin potius opinione communi & praxi habitæ pro validis, ut colligitur ex eo, quod c. translationem, de renunc. in principio dicatur: postulandum elegit. gl. in cit. c. unic. v. de cetero Pirh. ad cit. de postul. n. 37. Item ex eo, quod valeat de facto hac forma, dum patronus dicit: eligo Titium in præsentandum, modò contere de voluntate patroni, quod per hanc formam verborum præsentare velit, quia quæ jure canonico statuta sunt de electione & postulatione, extendi non debeant ad præsentationem, utpote modum perveniendi ad prælaturam omnino diversum, Pirh. loc. cit. Item ex eo, quod in aliis causis vel actibus (quod concernit ultimam formam memoratam) quæ inter se oppositionem aliquam habeant, cumulari possint, adjectâ clausulâ: ut actus valeat omni meliore modo, quo valere de jure potest, v. g. in ultimis voluntatibus apponendo hanc clausulam: ut si dispositio non valeat jure testamenti, valeat jure codicilli. l. ult. c. de codicill. Pirh. loc. cit.

Questio 207. An saltem fieri possit postulatio sub dicta forma: eligo & postulo, prout melius de jure valere potest: dum probabiliter dubitatur, an quis sit eligendus, an postulandus?

Respondeo affirmativè, juxta cit. c. unic. & Laym. ibidem n. 3. Pirh. ad tit. de postulat. n. 37. verumque id est, non tantum ubi dubium est facti, v. g. quia nescitur, an assumendum ad Episcopatum compleverit annum 30. ætatis: sed etiam, ubi dubium est juris: cum cit. c. unico. dicatur: nisi quando probabiliter dubitatur; quæ verba proinde restringenda non sunt ad dubium facti; cum etiam probabile dubium super intellectu juris excuset, dum existunt contrariæ DD. opiniones. Pirh. cit. num. 37. ex Franc. in c. illud unic. Pass. loc. cit. quin & ut idem, in dubio tali melius & securius est, dictâ formâ uti, quam absolute aliquem tantum postulare.

2. Porrò sic electus & postulatus necessario determinare debet, num viam electionis, vel postulationis profectui velit, & optione factâ, ad alteram redire non potest. cit. c. unic. & Laym. ibidem n. 3. Expedit enim, ut consensus seu acceptatio non in rem incertam & dubiam, sed certam feratur; & quamvis actus in origine sua à principio institui possit cum incertitudine, debet tamen in executione & prosecutione, antequam perficiatur, certificari. Pirh. loc. cit. cum Franc. loc. cit. n. 2. de quo postremo vide plura infra de confirmatione electionis: ubi ad duplici electione electus profectui possit utramque.

Que-

Questio 208. An, & quale esse debeat decretum postulationis scriptum, quod ad Superiorem, potentem admittere postulationem, transmittitur?

1. Respondeo primò præter ea, quæ necessaria sunt ad faciendam fidem, debet hoc decretum continere totum processum postulationis, & in specie omnes & singulos defectus postulati, ratione quorum is non erat eligibilis, & super quibus eger dispensatione, ne, si Superiore ignorante talem aliquem prælati defectum, admittatur, admissio sit nulla. Pass. *cit. c. 24. n. 23.* citans Abb. in *c. fin. de postul. n. 9.* & Gemin. in *c. si forte. de elect. in 6. n. 3.* Sed neque in libello hoc transmissio Papæ, uti nec in suffragiis dicere debent Electores: *eligimus aut elegimus; sed postulamus.* Laym. in *c. est unanimiter. de postul. n. 1.* dum enim postulandum eligitur, irrita censeri debet electio. Laym. *ibidem. Lott. l. 3. q. 17. n. 227.* Pirh. *ad tit. de postul. n. 34.*

2. Respondeo secundò dum postulatio facta in scrutinio electionis, debere fieri postulationem communem per unum, qui dicat omnium nomine: *ego vice præsentium postulo N.* seu necessarium esse postulationis decretum per verbum singulare *ego postulo &c.* affirmat ex Archid. Gemin. in *c. cunctis. n. 9.* apud Pass. *n. 11.* qui & ipse addit, quòd ubi servanda in postulatione forma scrutini *c. quia propter.* sine dubio necesse esse, ut unus nomine collegii postulet; ed quòd huiusmodi communis electio aut postulatio sit de substantia talis modi seu formæ eligendi, & sic facere, esse rurius secundum dicta paulò supra: quòd si tamen dicta forma non seruetur, non per hoc invalidam esse postulationem; cum sufficiat, quòd vota postulationum dirigantur ad Superiorem: nihilominus tamen etiam ubi fieret talis communis postulatio, non minus posse postulantes à sua postulatione resilire quam possent, si nullum decretum postulationis huiusmodi interponerent, tradit *ibidem* Pass. Porro dicta hæc de hoc decreto communis postulationis melius intelliges, ubi de decreto hoc electionis dicenda legeris.

Questio 209. Quot requirantur suffragia postulantium, ut postulatio sit valida, & à Superiore admittenda?

1. Respondeo primò: non requiri, ut postulatus omnium referat suffragia, seu ut omnes omnino capitulares in unum consentiant. Azor. *p. 2. l. 6. c. 17. q. 3.* cum communi, nam licet ita fieri, nempe ut omnes nemine excepto concordent, necesse sit, ubi collegium seu capitulum gratiam alicui facit, non tamen ubi gratiam petit, ut contingit in postulatione. Azor. *loc. cit.* ad hæc concors adhuc est postulatio, et si unus alterve discrepent postulando vel eligendo alium; quia quòd à maiore parte capituli sit, à toto capitulo concordat & consentiente factum censetur. Azor. *loc. cit.* juxta *c. 1. de iis, que sunt à maiore parte.* Et quòd major pars Curie egerit, pro eo habetur, ac si omnes egerint. *l. quod major. ff. ad municipalem.* Illud tamen notandum ex Pass. *n. 63.* quòd quo postulatio facta in maiore concordia, eò facilius admittitur de stylo & consuetudine Curie Romanæ.

2. Respondeo secundò: dum postulatio non concurrat cum electione sit tamen in discordia, eò quòd aliqui istum, alii alium postularunt, requiritur, & sufficit ad hoc, ut valida sit & admitti possit, P. Leuren. *Fori Benef. Tom. 11.*

quòd facta sit à maiore parte capituli. Laym. in *c. bona. de postul. n. 5.* Pirh. *ad tit. de postul. n. 18.* Azor. *loc. cit.* Barb. *juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 12.* (qui tamen *n. 14.* minus rectè dicit esse postulationem solennem, quæ sit servatà formà *c. quia propter.* & postulatur is, in quem major & sanior pars consenserit.) Pass. *de elect. c. 24. n. 9.* citans in super Abb. in *c. bona. 3. de postul. n. 12.* Sylv. *v. postulatio n. 2.* Lavor. *de elect. c. 14. n. 7.* Castell. *n. 2. n. 8.* contra Bald. in *rubric. de postul. n. 3.* apud Pass. Item contra Host. quatenus is apud Abbat. vult, inferiorem Papæ non posse admittere postulationem factam solummodò à maiore parte capituli; siquidem ordinariè ad gesta Capituli sufficit, quòd major pars consentiat. *c. 1. de his que sunt à maj. par. capituli.* Laym. Pirh. *ll. cit.* colligitur etiam ex *c. bona. ubi.* cum dicatur, non solere admitti à Papa postulationem factam à minore quàm tertià parte, rectè arguitur à contrario, factam à maiore parte Capituli admitti posse & solere. Pirh. *loc. cit.* cum Abbat. *loc. cit.* Neque bene arguitur ex *c. cum postulationem. b. 2.* postulationem talem non nisi ex speciali gratia admittendam; cum in *cit. cap.* idem dicatur de facta unanimiter postulatione, cui se solum opponerent quidam alii, dicentes sibi quoque competere jus eligendi, negante hoc ipsum Capitulo: Aliunde itaque ista postulatio, etiam unanimes, non nisi ex speciali gratia admitti dicitur: quia nimirum aliàs prius cognosci debuit de causa horum opponentium, & quia Papa non facile annuit postulationi, etiam unanimes, ut Archi. Episcopus (qualis hic postulabatur) suà Ecclesià relicta, ad aliam transeat. Laym. *ad cit. c. postulationem.* de cæterò, an, & qualiter quævis postulatio non nisi ex gratia, & una præ alia ex specialiori gratia admittatur, dicitur paulò post, ubi an Superior teneatur admittere postulationem legitime factam. Porro ex responsione nostra deducit Pass. *loc. cit. n. 10.* quòd, ubi postulatio sit secreta, debeat publicari scrutinium per aliquem, ut sciri possit an postulatus quis sit à maiore parte; quin &, quòd semper fieri debeat collatio numeri ad numerum, & etiam respectivè meriti ad meritum, zeli ad zelum.

3. Respondeo tertio: ut postulatio in discordia concurrans cum electione, dum nimirum unus ab una parte Capituli postulatus, alter ab altera parte eligitur, sit valida, & prævaleat electioni, & hæc callanda sit, requiritur, ut numerus postulantium sit duplo major numero eligentium, sive ut duæ partes Capituli in postulationem unius personæ aliàs idoneæ consentiant. Lott. *l. 3. q. 17. n. 241.* Barb. *loc. cit. n. 18.* Laym. & Pirh. *ll. cit.* Pass. *n. 55.* Sylv. *ubi ante, n. 7.* Bald. Abb. *ubi ante,* juxta expressum textum *c. scriptum, de electione.* Tum quia plura plerumque requiruntur ad postulationem, utpote quæ via est providendi quasi extraordinaria, & innicitur mera gratia, quàm ad electionem. Pirh. *loc. cit.* tum quia duæ partes Capituli totum capitulum repræsentant. Laym. *loc. cit.* juxta *c. cum nobis. de elect.* Pirh. *loc. cit.* & quòd duæ partes faciunt, id totum facere videtur; cum potentia universitatis veluti tota in duabus partibus resideat. *l. nulli. ff. de quod cuiusque universitat. nomine, &c.* Pirh. *loc. cit.* Unde jam infero &

4. Respondeo quarto: ubi numerus postulantium non est duplo major numero eligentium; sed vel unicà etiam unitate in hoc deficit, v.g. postulantes sunt 31. eligentes sunt 16. electionem confirmandam, etiam si sit à minore parte, asserit Pass. *loc. cit. n. 56.* argument. *c. scriptum.* eò quòd in casu contento in eo *cap.* qui elegerunt, erant ad summum 16. & qui postu-

postularunt, erant 32. & nihilominus decernitur, quòd si postulantes non fuerint 32. confirmetur electio illa facta à 16. Electoribus, qui certè non erant major pars Capituli. Idem tenere videtur Lott. *loc. cit. nu. 243.* ubi ex Butrio *in cit. c. scriptum. n. 40.* ait, sat esse pro electo dari aliquem excessum ultra tertiam partem suffragiorum, quam ineligibilis seu postulatus non attingit, citatque pro eodem Tholosan. *in comment. de elect. c. 2. num. 13.* Roman. *conf. 483. à n. 1.* & per sor. *part. 1. num. 4.* subjungit quoque Lott. *num. 244.* ex eodem Roman. *l. cit. num. 2.* & Baldo. *conf. 318. num. 1. l. 3.* hujus rationem, nempe quòd in isto casu lex ipsa transferat vota directà in personam ineligibilem, seu postulantium in personam eligibilem, & habilem, nempe electam à ceteris; quamvis *num. 245.* addat, quòd licet nihilominus Papa, si velit, possit admittere postulationem illam celebratam à non duplo majore numero seu parte, id tamen nunquam faciat, ubi concurrat electio, juxta *cit. c. scriptum.* pro quo citat Anchor. *in c. bona memoria. il. 1. de postul. & ibidem Abb. num. 12.* Tradunt nihilominus Laym. *in c. bona. 3. de postul. num. 5.* & ex eo Pirh. *ad tit. de postul. nu. 18.* quòd si duæ partes Capituli in postulationem aliqujus non consenserunt, sed major tantum pars postularit, & pars minor Capitularium elegerit alium, & tam hæc postulatio, quam electio superiori præsentetur, is possit pro arbitrio, consideratis circumstantiis & qualitibus personarum, vel postulationem admittere, vel electionem confirmare, vel utramque rejicere, adeò, ut ne electo quidem in hoc casu jus aliquod acquiratur ante consensum confirmatoris. Rationem quoque addunt, nempe quòd licet aliàs regulariter potentia capitularis non possit residere in minore parte Capituli præsentis, si tamen postulantes, qui duas partes Capituli non faciunt, unà cum electione facta à minore parte aliorum Capitularium postulationem suam Superiori præsentent, eo ipso tacite censeantur consentire, ut vel postulatio eorum admittatur, vel aliorum electio confirmetur; cum sciant, quòd postulatio, quæ concorditer ab omnibus, vel saltem à duabus Capituli partibus facta non est, non admittatur, nisi ex speciali gratia, intellige, præ illa, cui aliàs, etiam postulatio facta à duabus partibus vel unanimiter, adhuc innititur. Ac denique hanc observationem adjicit Pirh. *in fine. cit. nu. 18.* quòd ut electio præferatur postulationi facta à minore parte Capitularium, quam duabus partibus, debere esse factam à majore parte, quam sit tertia pars, juxta *c. scriptum:* qualiter eo ipso erit facta, dum postulatio facta non est à duabus partibus, nisi fortè plures sint electi: Item quòd postulatio facta à minore, quam est tertia pars, admittenda non fit, juxta *c. bona. 3. h. t.*

Questio 210. Quid si postulatio facta à duabus partibus, sed qua postularunt indignum?

Respondeo: tam postulationem quam electionem cassandam, Pass. *num. 57.* electio quidem, quia non facta à majore parte (ubi enim electio non fit à majore parte, nunquam est confirmanda Pass. *num. 63.* citans gl. *in c. bona. 3. de postul. v. in tanta*) postulatio verò, quia est postulatio indigni: limitanda tamen responsio; nisi major pars illorù postulantium postulasset scienter indignum; quia tunc confirmanda est electio facta de digno;

quia postulantes scienter indignum perdiderunt jus suum. Pass. *cit. num. 57.* & sic electio digni erit adhuc à majore parte, qualis, ut Pass. *num. 63.* quotiescunque fuerit electio, semper est confirmanda.

Questio 211. An, & qualiter postulatio sit nulla, dum aliquis vocandus contemptus fuit?

Respondeo: si postulatio peracta est, non vocato aliquo, qui existit in possessione eligendi, vel postulandi, rescindenda est postulatio ad petitionem istius contempti, non secus ac contingit in electione; quippe electio & postulatio in jure æquiparantur quoad jus suffragii, & ideo, quod de uno statuitur, etiam statutum censetur de altero. Laym. *ad c. bona. 4. h. t. num. 3.* Pirh. *h. t. num. 23.* juxta *cit. c. bona. juncta gl. ibid. v. eis contemptis.* & Abb. *ibidem. num. 5.* idque sive contemptus ille interesse & vocari debuerit jure speciali, v. g. consuetudinis. Pirh. *loc. cit.* cum Abb. *l. cit. num. 6.*

Questio 212. An, & qualiter postulationes variare possint, seu resilire à postulatione jam facta?

1. Respondeo primò: postulatione etiam unanimiter facta & roborata jam subscriptionibus, missoque jam nuncio ad Superiorem, nondum tamen postulatione præsentata Superiori, variare possunt postulantes, & resilire, procedendo ad aliam postulationem, vel etiam electionem. Lott. *l. 3. q. 17. num. 222. & 223.* (ubi postulatio nullum jus postulato tribuit, nec illud quidem, ut ne postulantibus permittitur variatio) Pirh. *ad tit. de postul. n. 20. & 22.* Azor. *p. 2. l. 6. c. 17. q. 4.* Tond. *qq. benef. p. 2. c. 4. §. 6. num. 7.* Laym. *in c. bona. 4. de postul. num. 6.* & *in c. aliquis. de elect. num. 7.* Barbof. *ad c. publicato. n. 3. de elect.* Pass. *de elect. c. 24. num. 16.* citantes Abb. *in c. bona. 3. num. 8.* & *in c. bona. 4. num. 10.* & *11. de postul. Sylv. v. postulatio. num. 8.* & alios quamplurim, juxta *cit. c. bona. 4. h. t.* jus enim, ut dictum, quælitum non est postulato per postulationem; generalis autem regula est tradita ab Abb. *loc. ult. cit.* quòd variare sive consilium mutare liceat, si jus alteri nondum quæsitum est. Pass. Pirh. Lott. *ll. cit.*

2. Proceditque responsio, etiam si postulatio, facta per scrutinium, illudque jam publicatum sit; quin &, ut addit Pass. facta fuit communis postulatio, adeoque postulatio completa. Pirh. Laym. Pass. *ll. cit.* contra gl. *in c. bona. 4. h. t. v. diffidere,* quia neque per hoc jus ullum acquisitum adhuc postulato, vel etiam Superiori. Aliud proinde hac in parte est de electione, per quam jus acquiritur electo; uti & ex eo, quòd actus electionis procedat secundum jus commune ex debito officii, ac proinde dum is semel legitime præstitus, sive dum suffragia legitime data & publicata sunt, resilire dein non licet, juxta *c. publicato. de elect.* actus verò postulationis tendat ad gratiam & dispensationem impetrandam contra juris communis tenorem; nemo autem gratiam & dispensationem petere cogatur; & reditus ad juris communis formam communiter sit permittus. Laym. *loc. cit.* Pirh. *n. 20.* cum Abb. *loc. ult. cit. num. 11.*

3. Item procedit, etiam si Electores postulationem jam præsentasset postulato, & is consensisset modo, quo potest; nulla enim hic intervenit donatio; nam neque ex primaria intentione postulantes donant

donant postulationem (quæ est non det jus ad prælaturam, parat tamen viam, & dare videtur quasi posse proximum, dignum æstimatione, adeoque si donetur, & donatio acceptetur, ea sit irrevocabilis) postulato: neque postulatus & postulantes paciscuntur ad invicem, & hi se illi obligant (unde postulatus, si consensisset, potest denuo non præsentatâ adhuc postulatione Superiori dissentire, & contra) sed agunt postulantes requirentes hujus consensum (qui eatenus solum requiritur, quatenus ad obtinendam gratiam necessarium est, ut postulatus postulationi non dissentiat) directè ad bonum Ecclesiæ, cujus proinde intuitu variare possunt ad bonum Ecclesiæ. Pass. loc. cit. num. 17. cui consentire videtur Engels ad b. r. num. 4.

4. Item procedere responsum, etiam si postulantes promiserint postulato se non recessuros, eò quod re adhuc integrâ, postulario debeat esse libera, ex Bald. ad c. postulationem. de postul. num. 5. tradit Pass. num. 17. unde etiam, si electores sub hac spe fecissent postulatam ordinari, & postea tamen elegerint alium, valituram illam electionem, quia adhuc per illam postulationem nullum jus quasi postulato, ibidem tradit Pass. juxta gl. in c. Ofius. §. sed aliud. d. 61. cui favere ait Sylv. v. postulatio. num. 9. & Abb. in c. bona. 3. de postul. num. 16. In quo tamen casu variantes tenebuntur tali ordinato providere de subsidio, unde honestè vivat, si promiserint illi se non variaturos, & sub hac spe induxerunt eum, ut ordinaretur, & tamen variarunt. Pass. num. 21. citans c. pastoralis. de jurep. & gl. in c. Ofius. d. 61. quamvis addat Pass. unâ cum electoribus illis variantibus teneri quoque Episcopum ad illi providendum, quippe qui illum ordinavit sine titulo; secus verò esse, seu teneri ad hoc solum Episcopum, dum electores non fuerint illius ordinationis causa, ubi nimirum ipse postulatus spe admissionis, postulationis fecit se ordinari, quippe sciens postulantes posse recedere à postulatione.

5. Limitanda nihilominus etiam responsum, ut in hoc casu necdum præsentatâ postulatione in foro conscientie sine justa causa recedere à postulatione nequeant Electores (etsi id faciant validè) eò quod quidquid fit sine rationabili causa, peccatum sit, & insuper facile contingere possit, ut variatio talis facta sine causa justa sit in præjudicium honoris & reputationis postulati; in quo casu variantes tenentur postulato de injuria, quam ei inferunt. Pass. loc. cit. num. 19. citans gl. in c. bona. 3. de postul. v. in tanta. Bald. in c. publicatio. de elect. num. 5. præterquam, ut idem ex Barbof. ad cit. c. publicatio. num. 4. & juxta Rotam dec. 33. num. 18. de preb. in antiqu. puerile sit, hodie concedere, & cras poenitere.

6. Respondeo secundò: postquam tamen postulatio præsentatâ Superiori est, variare nequeunt postulantes, sed expectare debent judicium illius. Laym. ad c. bona. 4. de elect. num. 6. Lott. l. 3. q. 17. num. 224. ex Archid. Pass. cit. c. 24. num. 18. Barbof. juris Eccles. l. 1. c. 19. num. 13. & 14. Pirh. cit. num. 20. & 21. juxta expressum textum cit. c. bona. §. non obstat. Idque tam ob reverentiam Superioris (pro ut constat eo, quòd Papa cit. c. bone. dicat: si possent recedere postulantes, nobis frequenter illuderent, & judicium nostrum ab eorum pendere arbitrio videretur) quam quia res tunc amplius integra non est, sed intravit jus Superioris ei jam quasi admittendi, si velit postulatam. Pass. loc. cit. possunt tamen & in hoc casu mutare, seu resilire Superiore illo consentiente; eò quòd tunc neque Superiori inrogerur irreveren-

P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

tia nec etiam injuria, uti nec postulato, utpote cui nullum adhuc quasi jus per præsentationem postulationis factam Superiori, Pass. cit. num. 18. citans Abb. in cit. c. bona. num. 12. & 23. Sylv. v. postulatio. num. 8. Pirh. l. cit. num. 22. Argumento cit. c. bona, in quo præsentata erat Papæ postulatio, & tamen is dedit potestatem ab ea recedendi sub certa conditione, si differrent de jure suo.

Questio 213. Quid si postulatus fecit impensas aliquas de consensu postulantium, an tenebuntur postulantes eas refundere, dum à postulatione recedunt?

Respond. affirmative. Pass. cit. c. 24. num. 20. cui consentit Engels loc. cit. contra Abb. in c. bona. 3. num. 16. & c. bonæ. 4. num. 13. de postul. Sylv. v. postulatio. num. 9. hoc nixos fundamento, quòd, cum postulatus nullum jus haberet ad postulationem, neque vi illius ad Prælaturam, ambitiosus fuit, si propterea expensas fecit: verum contrariam rationem opponit Pass. nempe quòd postulatus neque notari debeat ambitionis, si procuret admitti postulationem; cum ipse se hac ratione non intrudat in illo negotio, sed vocatus à Capitulo, adeoque etiam præsumptivè à DEO; neque etiam, etsi in hoc fuisset ambitiosus, per hoc amiserit jus ad pecuniam, quam expendit pro negotio, quòd erat negotium etiam postulantium, de quorum consensu fecit expensas; quique variando fuerunt causa, quòd postulatus inutiliter expendit, & sic variando intulerunt ei præjudicium expensarum; at non licet mutare in præjudicium alterius, juxta reg. mutare. de reg. juris. in 6. adeoque tenentur ad restitutionem illarum expensarum.

Questio 214. An, & qualiter postulatio jam facta sit publicanda?

Respondeo: necessaria est aliqua publicatio, per quam etiam populo innotescat postulatio, ut pro suo interesse agere possit apud Superiorem, & contra postulatam excipere, si judicetur non idoneus Ecclesiæ. Pass. de elect. c. 24. num. 22. contra Sylv. quatenus is vult, postulationem debere publicari Capitulo, non tamen populo; quantumvis tolerari possit consuetudo, ut ea etiam coram populo sollemniter debeat publicari.

Questio 215. An, & intra quod tempus postulantes teneantur præsentare postulationem de eo factam, & hoc explicare mentem suam circa illam?

Respondeo: tenentur postulantes hanc præsentationem facere intra terminum juris, hoc est, præfixum aliàs ad præsentandam electionem electo, de quo cap. sequente. Et postulatus tenetur intra mensem suam explicare mentem, eo modo, quo potest, & ei licet, dicendo nimirum, saltem, quòd non dissentit, vel quòd dissentit. Pass. de elect. c. 24. num. 12. juxta c. quam sit. de elect. in 6. & gl. in c. cupientes. §. denique. v. consensum. de elect. in 6. Cum enim finis legis statuta in c. quam sit. fuit, ne Ecclesiæ obdiuturnam vacantiam patiantur detrimentum, lex illa ad omnem vacantiam & modum providendi Ecclesiæ vacanti se extendit, adeoque etiam sub nomine electionis, quo nomine utitur dicta constitutio, venit etiam postulatio, quæ loco electionis succedit, & cadit sub eadem constitutione. Pass. ibidem.

Quaestio 216. An, & qualiter postulator consensus suum postulationi sua debeat, aut possit prestare?

1. **R**espondeo primò: non tenetur consentire. Pass. cit. num. 12. juxta expressum textum *c. cupientes, §. denique, de elect. in 6. ubi: nec suis postulationibus prestare consensus &c. teneantur*: cum enim per postulationem postulator non queratur jus, non est, unde necessitetur ad consentiendum, ne jus amitrat, cujus contrarium est in electione: Et cum postulantes ipsi non consentiant in postulatam absolute, cum id facere nequeant, quia postulator, utpote impeditus, sine dispensatione esse non potest sponfus Ecclesiae illius; neque ex hoc est, cur postulator praebere teneatur consensus suum absolute, atque ita non tenetur consentire. Pass. *ibidem* cum cit. Gl. & Gemin. *ibidem* num. 2. Tamen autem postulator intra mensem nec consentiendo, nec dissentiendo non incurrat poenam latam in *c. quam sit, de elect.* quae est privatio juris acquisiti in electione; cum jus nullum ex postulatione acquirat; potest tamen superior ex hac ejus negligentia accipere morivum, ut neget gratiam, & postulationem non admittat; quia ex ea negligentia praesumitur dissentire, & amisisse etiam illud tale quale jus aequitatis, quia aequum & honestum est postulationem legitime factam admittere. Pass. *l. c. n. 15.*

2. Respondeo secundò: potest tamen, si vult, consentire, non quidem consensu absoluto; cum non possit esse sponfus illius Ecclesiae, ad quam postulator, sine dispensatione (& de hoc consensu intelligendus est loqui Abb. dum in *c. fin. b. t. n. 11.* negat postulatam posse consentire: Item *Lott. l. 3. q. 17. num. 229.* ubi ait: *reciprocatio consensu, qua datur inter electum & Electores, non potest dari in actu postulationis, cum postulator in sit impedimentum, ne consensum valeat consentire; adeo ut intelligatur non habere liberum voluntum, praecipue, ubi postulator is, qui Ecclesia est alligatus*) sed sub conditione, seu quantum in se est; cum enim jam sit vocatus à Capitulo eum postulante, adeoque etiam praesumatur vocatus à DEO, hoc modo consentiendo, non erit ambitiosus. Pass. num. 13.

3. Respondeo tertio: potest etiam absolute dissentire postulationi de se factae, quidquid sit de eo, quod quandoque in foro conscientiae, propter speciales circumstantias hic & nunc teneatur non dissentire, vel etiam Papae praecipienti, ut admittat postulationem, sitque Praelatus, assentiri juxta *D. Thom. 2. 2. q. 182. a. 2.* Pass. num. 14. Porro intelligenda haec ipsa etiam de Episcopo ad aliam Ecclesiam postulato; nec recte dicitur de eo specialiter, quod nec consentire, nec dissentire possit. Pass. cit. num. 14. & apud eum Archid. & Gemin.

PARAGRAPHVS III.

De iis, qui postulare & postulari possunt.

Quaestio 217. Quinam postulare possint?

1. **R**espondeo: regula generalis est, ut omnes, qui eligere possunt, possint & postulare. *Pirh. ad tit. de postulat. nu. 17.* Pass. *de elect. c. 24. num. 7.* citans *Hofst. in sum. tit. de poss. n. 9.* Sylv. *v. postulatio. num. 4.* Barbof. *ad c. bona. 4. de postul. n. 5.*

Castell. de elect. c. 2. num. 2. &c. juxta *cit. c. bona. de c. innovat. de elect.* postulatio enim est accessoria ad electionem, tendens ad eundem finem cum electione, & in ejus supplementum inventa. *Pirh. loc. cit.* unde etiam conditiones necessariae ad hoc, ut quis legitime eligere possit; sunt quoque necessariae ad hoc, ut legitime postulare possit; & qui indignus ad eligendum, etiam indignus est ad postulandum. Pass. *loc. cit.* citans Bald.

2. Item compromissarius datus ad eligendum, intelligitur etiam datus ad postulandum. Pass. *loc. cit.* citans gl. in *c. in causis. v. postulatio. de elect. ex Bald. ibid. num. 5.* Tamen autem procurator datus ad eligendum possit quoque postulare; non tamen procurator datus ad prosequendam electionem potest prosequi postulationem; quia datus est ad petendam & urgendam justitiam, non vero gratiam, & nequit procurator extendere mandatum suum ad diversum genus causae. Pass. *loc. cit.*

3. Proinde etiam regulariter jus eligendi sine jure postulandi & iisdem modis, quibus obtinetur jus eligendi, obtinetur & jus postulandi. *Pirh. loc. cit.* & sic praescribens jus eligendi, praescribit etiam jus postulandi. *Pirh. Pass. l. cit.* citans Abb. in *c. bona. 4. de postul. num. 4.* Eris, qui per plures actus eligendi adeptus directe possessionem juris eligendi, indirecte seu ex consequente & ratione alterius, nempe juris eligendi, obtinuit quoque possessionem juris postulandi, & si actum nullum postulandi exercuit; eo quod hunc exercendi non fuerit occasio. *Pirh. cit. num. 17.* quamvis secus esset, si talis, v.g. qui non est de Capitulo, admittus ad actus eligendi, non ex mera gratia, sed tanquam cui jus competeret, tunc, quando erat occasio postulandi à postulatione exclusus fuisset: Quare etiam per accidens dari in eo jus eligendi sine jure postulandi, tradit *loc. cit. Pirh.*

4. Porro praescribitur jus postulandi non secus ac jus eligendi, nimirum tempore ordinario, scilicet 40. annorum cum titulo, saltem colorato, si ve si praescribatur contra Capitulum ab extraneo, qui non est de Capitulo (siquidem hujus juris possessio non acquiritur, nisi cum patientia, & scientia Capitularum, quae est loco tituli) & bona fide, nimirum, dum dictus extraneus credit ratione, v.g. dignitatis, quam habet, competere sibi hoc jus. *Laym. in cit. c. bona. 4. num. 2.* citans seipsum *Theol. moral. l. 3. tr. 1. c. 9. num. 5. & 6.* & Abb. in *cit. c. bona. num. 20.* *Pirh. loc. cit.* tamen forte, qui praescribit, uni tantum electioni tanquam jus habens intertuerit; quia electus praelatus 40. annis Ecclesiam rexit. *Laym. l. cit.* citans gl. in *c. 3. de caus. poss. & propriet. v. in trium*: De cetero sine titulo non praescribi, nisi tempore immemoriali, juxta *c. 1. de prescript. in 6.* eo quod in illo casu jus commune rehitat, & est praesumptio contra talem extraneum possidentem, tradit *Pirh. loc. cit.*

Quaestio 218. In genere, quinam postulari possint, vel non possint?

1. **R**espondeo primò: generatim loquendo, illi solum postulari possunt, qui ob impedimentum canonicum (intellige juxta mox dicenda dispensabile) eligi non possunt; siquidem ob carentiam talis impedimenti hoc ipso postulari non debent, nec possunt; cum postulatio in subsidium electionis introducta sit, frustra autem petatur, ut ex gratia & per dispensationem admittatur ad praelaturam,

laturam, qui sine illa ad eam promoveri potest. Pih. *ad cit. de postul. num. 4.* Pass. *de elect. c. 24. n. 24.* citans *gl. in c. unic. de postul. in 6. v. eligo.* Bald. *in rubric. de postul. num. 3.* Tabien. *v. postulatorio. num. 1.* Abb. *in cit. c. fin. num. 10.* Sicut è contra postulabilis eo ipso eligi non potest; cum patiatur impedimentum reddens eum sine dispensatione impro- movibilem. Pass. *ibid.* & citati ab eo AA. Estque proinde postulatio eligibilis hoc ipso invalida, juxta Abb. *loc. cit.* ed quod Electores teneantur providere Ecclesie omni meliore modo, quo possunt, adeoque personam eligibilem eligere, quamvis id neget Bald. *loc. cit. num. 4.* ed quod in hoc casu non sint attendenda verba (dum magis realitatem actus, quam vocabuli inspiciamus) *l. pater. §. conditio- num verba. ff. de condit. & demonstrat.* sed qualitas personæ, adeoque dum eligibilis solenniter postu- latur, servata tamen forma *cap. quia propter*, hæc postulatio re ipsa habenda sit pro electione; quod tamen ipsum sic censere, seu judicare arbitrium esse Judici, credit Pass. *cit. num. 24.*

2. Quod si tamen rationabile est dubium, num persona sit eligibilis, vel necesse habeat postulari, posse eam postulari valide, & esse hanc viam secu- riorum, tradit Pass. *loc. cit. num. 25.* cum *gl. in c. fin. de postul. & gl. in c. unic. eod. v. probabitur.* Idque procedere ait, non solum, dum dubium est facti, v. g. dubitatur de ætate promovendi; sed etiam dum dubium est juris, saltem si ortum habeat ex ignorantia (quamvis & ignorantia juris sæpe excu- set, maximè mulieres) sed ex obscuritate juris vel contrarietate opinionum DD. contrarium tenen- te, *gl. in cit. c. unic.* ed quod ignorantia juris non excuset eligentes, nec sit probabilis; tum etiam, quia in eo casu Electores consulere debebant peri- tores. Porro quæ formulæ in hoc casu dubii uti de- beant Electores, & qualiter tunc electus & cumu- lativè postulatus tempore consensus dandi debeat eligere, aut viam electionis, aut postulationis, di- ctum est supra: vide de hoc Pass. *num. 26.*

3. Respondeo secundò: non tamen omnis ineli- gibilis est postulabilis, sed solum is, qui ob impedi- mentum canonicum, in quo potest, & solet dispen- sari, ineligibilis est: inutilis enim aliàs & illicita est postulatio, si impedimentum, ob quod eligi ne- quit, est indispensabile. Pass. *loc. cit. num. 27. & 28.* Pih. *loc. cit. num. 5.* Laym. *in pyxamb. ad tit. de po- stul. coroll. 2.* Impedimentum autem, in quo dispen- sari potest, ac solet in ordine ad obtinendam præla- turam, in genere hic illud est, quod non impedit, quò minus postularus adhuc cum utilitate, hone- state, & ædificatione præfici, & prælati munus obire possit: Econtra impedimentum indispensabile est, quod impedit, quò minus honestè aut utiliter geri & exerceri possit munus, ad quod quis pro- movetur. Pih. *loc. cit.* citans Abb. *in cit. c. fin. n. 8.* Prioris generis sunt defectus natalium, defectus ætatis legitimæ, Ordinis, ut dum postulatur laicus, vel dum non nisi constitutus in minoribus postula- tur ad Episcopatum, vinculum contractum cum alio Episcopatu. Laym. *loc. cit.* Barb. *juris Eccl. l. 1. c. 19. num. 9.* Pih. *cit. num. 5.* Pass. *num. 31.* superad- dens & alia, nempe dum postularus est criminofus pœnitens, dum fuit hæreticus, intrusus per sæcula- rem potentiam, irregularis irregularitate simili, ac est illegitimitas, seu dispensabili. Plura hujus gene- ris impedimenta recensentur à Jo. Andr. *in cit. c. fin. 2. n. 4.* ad quem remittit Pih. Item ab Abb. *ibid. n. 3.* Barbof. *juris Eccl. l. 1. c. 19. n. 9.* Lavor. *cit. 4. de P. Leuren. Fori Benef. Tom. 11.*

elect. c. 14. num. 5. Castell. *de elect. c. 7. num. 5.* Sylva. *v. postulatorio. num. 3.* & aliis, ad quos remittit Pass. Posterioris generis sunt defectus usûs rationis, ca- rentia omnis literaturæ, infamia morum, notoria criminofitas, impœnitens & contumax, hæresis, ex- communicatio, &c. quæ vel obstante jure naturæ & divino, aut ex natura prælaturæ sunt indispen- sabilia. Pass. *cit. num. 28.* uti & bigamia, illegitimi- tas ex damnato concubitu, ut dum promovendus est spurcius; in quibus etsi absolute possit, non tamen solet dispensari, Pih. Laym. *ll. cit.* juxta *cap. cum nisi. de renunc.* Item tale impedimentum, in quo dispensari non solet, habet respectu Episcopatus, qui annum 27. ætatis necdum attingit, juxta *Extrav. unic. inter commun. de postul.* Itè religiosus ex Ordine mendicantium respectu Ecclesie inferioris Cathedra- li, juxta *cit. Extrav. Laym. loc. cit.* huc etiam spectant, qui interdictum loci scienter, aut temerè violaverunt, qui nec eligi, nec postulari possunt, ut constat ex *c. 1. h. t. Pih. num. 6.*

4. Quod si tamen ob tale impedimentum, in quo dispensari quidem absolute potest, sed non so- let, ineligibilis postulareretur, postulationem non fore ipso jure nullam, uti nec postulantres prop- rea incurfuros pœnam statutam aliàs postulantibus indignum, ed quod talis postularus indignus, ab- solute adhuc ex gratia reddi possit dignus, tradit Pass. *loc. cit. num. 30.* Item Engels *ad hunc tit. n. 10.* ubi, si indignitas sit quidem dispensabilis, atamen non solet dispensari (quod ex stylo Curie desu- mendum) tunc postulatio non est ipso jure nulla; sed per sententiam annullanda; neque pœna priva- tionis ipso jure incurritur, licet, ut addit En- gels, vi *Extrav. ad regimen. de præb. inter commun. & concordat. German. §. 2. dignitates illæ, in quibus postulationes hæc tanquam factæ minùs canonicè referentur Sedi Apostolicæ: Contrarium tamen expresse censet quodam postremum Laym. loc. cit.* ubi ait: *sub censura suspensionis à jure eligendi, & postulandi pro una vice, & à beneficiis ejus Ecclesia per tri- ennium prohibitum legitur in Extrav. unic. inter com- mun. h. t. ne ad Ecclesiam Cathedrali postuletur, qui 27. ætatis annum non attingit; neque Religiosus ex Ordine mendicantium ad Ecclesiam inferiorem Cathedrali &c. qui sunt defectus, in quibus non solet dispensari.*

Quæstio 219. Quenam igitur sint pœna postulantium scienter indignum ob impedi- mentum, seu defectum absolute indispen- sabilem?

1. **R**espondeo: illos pro ea vice ipso jure, seu fa- cto privatos esse jure seu potestate postulan- di & eligendi, Argumento *c. 1. & 2. h. t. & c. scriptum. de elect. Barbof. juris Eccl. l. 1. c. 19. num. 7.* Azor. *p. 2. l. 6. c. 17. q. 6.* Laym. *in c. ad hæc h. t. num. 5.* Pih. *ad h. t. num. 7. & 17.* Pass. *de elect. c. 24. num. 17.* cum *gl. in c. 1. h. t. v. privare.* Abb. *ibidem. num. 31.* hæc enim pœna statuta est eligentibus scienter indignum in *c. cum in cunctis, de elect.* quam dein pœnam ex- pressè quoq; pro postulantibus scienter indignum statuit Innoc. III. *c. 1. h. t.* non tam condendo per hoc jus novum, quam antiquum illud interpretando. Tamen enim aliàs regulariter pœna tanquam odiosa non sunt extendendæ; quia tamen electio & postulatio in jure æquiparantur, utpote tenden- tia ad eundem finem providendi Ecclesie vacanti, ideo, quod (etiã si sit in materia pœnali) statu- tum de uno, censetur quoque statutum de altero in

eo, in quo sunt æquiparata. Laym. Pirh. *loc. cit.* citantes gl. in c. si postquam. de elect. in 6. v. provisione. Navar. in c. pena. num. 12. & 14. dist. 1. de penit. Neque in contrarium facit, quod tametsi sponsalia & matrimonium tendant ad eundem finem, ideoque prohibito vel irrito matrimonio inter certas personas sint quoque hoc ipso prohibita vel irrita sponsalia; non tamen pœna statuta contrahentibus matrimonium prohibitum extendatur ad contrahentes sponsalia prohibita; nam electio & postulatio in jure æquiparantur, etiam quoad pœnas, idque jure expressum est, non item matrimonium & sponsalia. Pirh. *loc. cit.*

2. Pœrò hæc pœna privationis seu suspensionis pro una vice à jure eligendi & postulandi probabilis quoque locum habet in eligentibus (idem est de postulantibus) indignum ad prælaturas & dignitates Episcopatu inferioribus. Laym. in c. cum in cunctis. de elect. num. 3. citans gl. in c. dudum. de elect. v. in Ordinibus. & Abb. *ibid.* num. 11. contra Jo. And. additque Laym. nu. 4. id saltem certum esse, quod, si Capitulum, v. g. Collegiatæ secularis aut regularis Ecclesiæ indignum eligant prælatum, Episcopus pro ea vice privare possit Electores, & ipsemet jure devolutionis facere provisionem, ut constare ait, ex cit. c. dudum. & c. quanquam. de elect. Rationem quoque addit Laym. quia nimirum spectatâ rei naturâ omnibus Electoribus (idem est de postulatoribus) personæ indignæ ad Prælatum congruit, & debita sit ista pœna; tum, ut in eo puniantur, in quo deliquerunt; tum quia, saltem pro ea vice ob præsentem affectionem, & animum dispositionem non satis dispositi censentur ad bonam & Ecclesiæ utilem electionem faciendam.

3. Respondeo secundò: illos insuper suspensos esse à beneficiis, quæ in ea Ecclesia, pro qua, seu in qua fit postulatio, per triennium, Extrav. unic. h. t. inter commun. Laym. in præamb. ad h. t. coroll. 2. & in c. cum in cunctis, de elect. §. Clerici sanc. n. 1. ubi etiâ num. 2. subjungit, hanc pœnam suspensionis à beneficiis incurri solum ab iis, qui indignum eligunt (vel postulant) ad Ecclesiam Cathedralis; non verò ab iis, qui indignum eligunt, non ad Cathedralis, sed inferiorem Ecclesiam seu prælaturam, juxta c. si compromissarius. de elect. in 6.

4. Proceditque utraque hæc pœna seu suspensio, & quidem à potiore, etiam in iis, quibus potestas eligendi vel postulandi ex privilegio concessa fuit, vel etiam amissa (v. g. ob electionem vel postulationem factam de indigno) restituta, si postulent, vel eligant denuò indignum; cum qui concessio sibi privilegio abuteretur, mereatur illud amittere, illoque privari, vel omnino, vel ex parte, juxta cap. ubi. 7. d. 74. & c. cum illorum. de sent. Excomm. Et privilegium, per quod restituitur, seu recuperatur jus commune amissum, non plus tribuat, quam amissum sit, adeoque, si ii, quibus de jure communi competit eligere & postulare, dictam pœnam incurrant, dum indignum postulant, multò magis dum id faciunt illi, quibus illa facultas ex privilegio concessa, vel restituta. Pirh. num. 28. Laym. in c. 2. h. t. n. 1. cum Abb. *ibid.* num. 2. in quo c. 2. manifestum hujus rei est exemplum. Et licet aliàs regulariter abutens privilegio sibi concessio non ipso facto eodem privatus existat, sed per sententiam eo privari possit, ac debeat Argumento citati cap. ubi. & ut cum communi tradit Suar. l. 8. de leg. c. 36. n. 8. id tamen speciale privilegio, per quod acquisita, vel recuperata facultas aliàs jure communi con-

cessa, ut ipsius abusus ex jure communi ipso facto annexa sit privatio illius. Pirh. Laym. *loc. cit.*

Questio 220. An, dum Capitularium aliqui ob dictam causam ipso facto privati sunt potestate eligendi & postulandi, tota hæc potestas ad alios, qui indignæ tali postulationi non consenserunt, sed expresse contradixerunt, (si enim tacuerunt, & non contradixerunt, sicut debuerunt, & potuerunt, non habentur pro innocentibus. Abb. in c. 2. h. t. licet numero sint pauciores, devolvatur?

Respondeo affirmativè. cit. c. 2. habetur etiam in c. bona. & c. cum Vintoniensis. de elect. quod exclusis delinquentibus potestas tota resideat in aliis, qui non peccaverunt. Pirh. *loc. cit.* num. 29. Verumque id etiam est, etiam si tantum unus è Capitularibus innocens supervit, aliis omnibus privatis, ut is solum prælatum eligere vel postulare possit. Gl. communiter recepta in cit. c. 2. v. pauciores, apud Pirh. *loc. cit.* jus namque & nomen Universitatis stat, & conservatur etiam in uno. l. sicut. ff. quod cujusque universit. nomine &c. Et licet unus non faciat Capitalium, jura tamen Capituli in uno solo residere & remanere possunt. Gl. in c. 1. de elect. v. duo. Abb. in c. gratum. h. t. cum communi, potestque unus solus, in quo hoc modo habetualiter seu virtute manet Collegium, exercere actus competentes Collegio, ut est eligere, postulare prælatum; non tamen seipsum eligere vel postulare; quia hoc ipso ob vitium ambitionis censetur indignus. Abb. Pirh. *loc. cit.* his non obstante l. si grege. ff. de legat. ubi dicitur gregem desinere, uno tantum animali ex grege remanente, nam in tali universitate pecorum non dantur jura vel bona, nec adest in ea subiectum rationale, in quo conservetur jus universitatis talis. Quod verò aliàs ob delictum majoris partis alicujus communitatis tota communitas, adeoque & ipsi innocentes puniri possunt ac soleant; id solum verum est, si crimen atrox à majore parte Collegii collegialiter conveniente ad deliberandum & decernendum de crimine commissum, pœnæque statuta crimini est talis, ut in singulos cadere nequeat, v. g. extinctio Collegii; vel etiam, licet pœna sit talis, ut in singulos cadere possit, v. g. spoliatio bonorum; communitas tamen delinquens tam sit magna, ut ægrè discerni possint innocentes à nocentibus; quia jam innocentes sunt veluti pars nocentium moraliter inseparabilis ab aliis. Pirh. num. 30. Argumento c. gratum. h. t. Vide de his plura cap. seq. ubi de eligentibus indignum. Nunc in specie de aliquibus, de quibus dubium esse poterat, num patiantur talem defectum, ob quem eligi nequeant, sed necesse habeant postulari. De aliis verò impedimentis tam impediens electionem, quam postulationem, vide partem 1. ubi de conditionibus & qualitatibus requisitis in promovendo ad beneficia ecclesiastica.

Questio 221. An Episcopi, Archi-Episcopi, Patriarchæ eligi nequeant, sed necessariò postulari debeant ad aliam Ecclesiam?

Respondeo affirmativè, estque electio talis omnino irrita. Laym. in cap. ult. h. t. num. 1. Pirh. ad tit. de postul. num. 9. Pass. de elect. c. 24. num. 33. Barbof. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 11. cum communi, juxta c. ult. h. t. sunt enim Episcopi (idem est de aliis prælatis Episcopo superioribus) jam spiri-

tuali

uali matrimonio copulati Ecclesie, ad quam primo assumpti sunt. *c. inter corporalia. de translatione. 6. sicut vir. 7. q. 2.* adeoque, sicut conjuges consentire nequeunt in alium matrimonium, ita nec Episcopus desponsatus iam uni Ecclesie desponsari alteri, & in aliam consentire, uti fit per electionem, priusquam auctoritate Papae priori vinculo sit liberatus, AA. iidem. Postulari tamen potest Episcopus ad aliam Ecclesiam; cum nec postulantes in postulatum tanquam in sponsum consentiant, uti faciunt eligentes, nec postulatus in Ecclesiam posteriorem tanquam sponsus prius consentit, eique desponsetur, quam a prioris Ecclesie vinculo sit liberatus; quod ut fiat, per postulationem petitur ab eo superiore, qui à Deo hanc potestatem dissolvendi hoc spirituale conjugium accepit. Laym. Pirh. *loc. cit.* cum Abb. *in cit. c. ult. h. t. n. 5.* Quin & Episcopus consecratus, si postulatus sit ad aliam Ecclesiam cathedralem, ita exigente utilitate vel necessitate Ecclesie, etiam invitatus cogi potest à Papa ad illam acceptandam iuxta *c. 35. 7. q. 1.* Secus est de Episcopo non consecrato, Pirh. *n. 10.* quamvis hodie una cum postulatione alia dispensatio à Sede Apostolica impetrari soleat, nempe ut priorem Episcopatum retineat, & sic indissoluto priore vinculo novam insuper sponfam cum priore, seu plures Episcopatus retineat, & in digniore, seu ampliore residat Laym. *loc. cit.* Pirh. *n. 10.*

2. Extenditur autem responsio ad Episcopum confirmatum, etsi nondum consecratum; per confirmationem enim perficitur matrimonium illud Episcopi cum Ecclesia, licet non intelligatur veluti consummatum, nisi per consecrationem, Pass. Pirh. Laym. *loc. cit.* cum Abb. *loc. cit.* Extendenda etiam censetur ad Episcopos, & quidem à potiore, utpote consecratos, qui Suffraganei seu nullatenes dicuntur, quippe qui & ipsi non minus copulati suae sponsae seu Ecclesie, & si ea sub potestate infidelium consistat.

3. Limitanda è contra Responsio, ut non intelligatur de Episcopo electo nondum confirmato; quia talis necdum simpliciter est sponsus, sed solum per electionem ab eo acceptatam inchoatum veluti est matrimonium inter illum & Ecclesiam, *c. cum inter. de elect. & gl. in c. unic. h. t. in 6. v. vera electio.* Ac proinde sine licentia Papae ante confirmationem adhuc renunciare potest electioni acceptata. *c. si electio. de elect. in 6.* Laym. *loc. cit. n. 2.* Pass. *loc. cit. n. 36.* Pirh. *loc. cit. n. 10.* Item ut non intelligatur de Episcopo etiam consecrato, qui jam renunciavit Episcopatu; cum per renunciationem talem admissam solum jam sit vinculum cum priore Ecclesia; adeoque jam eligi denuo possit in Episcopum alternis Ecclesie. Pirh. Laym. *loc. cit.* Pass. *n. 35.* citans Abb. *ubi ante. Biax. de elect. p. 2. c. 34. n. 4.*

Questio 222. Quid hac in re dicendum de Cardinalibus non Episcopis?

Respondeo: Ex hoc practice, quod quis Cardinalis sit, non debet, nec potest postulari solenniter ad Episcopatum, sed est eligibilis. Laym. *in c. bona. 3. de postul. n. 4.* Pirh. *ad tit. de postul. n. 11.* Pass. *n. 37.* citans Biax. *de elect. p. 2. c. 35. n. 4.* & juxta *c. Ecclesia vestra. de elect. & ibi Abb. & Joan. And. contra Barbol. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 9.* Azor. *p. 2. l. 4. c. 3. q. 15.* Secutos Ant. de Butrio *in cit. c. Ecclesia vestra. n. 16.* & Imol. *ibid. n. 4.* Host. Sylv. & c. cum enim nullibi jus Canonicum prohibeat Cardinalem assumi ad Episcopatum, sed solum veter, ne Cardinalis Episcopatum acceptet, & ne Ecclesiam Romanam, cui ad-

strictus est quoad residendum penes illam, deserat sine licentia Papae, intervenire quidem necesse est postulationem simplicem (quod voluit Laym. *loc. cit.* iniquens; dicendum, quod electio Cardinalis in Episcopum quodammodo sit postulatio, quia electionem acceptare nequit sine consensu Papae) non verò solennem, cum Papa concedendo istam licentiam, jam non magis dispenser, quam dum Abbas monacho dat licentiam, ut consentire possit electioni suae in Episcopum, Pirh. *loc. cit.* Laym. *loc. cit. n. 4.*

2. Nec obstat *cir. c. bona.* ubi dicitur: *quidam vestrum S. Praxedis Cardinalem, quidam Imolensem postulaverunt:* nam vel intelligendus hic textus de postulatione improprie tali seu simplici, ut Abb. *in cit. c. Pirh. loc. cit.* vel dicendum *quod postulaverunt,* respicere solum Imolensem, utpote Episcopum, qui proinde non poterat non postulari solenniter. Pass. *loc. cit. n. 37.* Neque etiam obstat, quod Cardinales sint majores Episcopis, habentque in Ecclesiis sui tituli jurisdictionem quasi Episcopalem; nam licet majores sint Episcopis ratione officii, utpote constituentes unum corpus cum Papa, & coadjutores ejus in executione sacerdotalis officii, *c. per venerabilem. qui filii sint legitimi.* Sunt tamen interiores illis ratione Ordinis. Pirh. *citato num. 11.* cum Abb. *in cit. cap. Ecclesia. num. 15.* quamvis nec hoc verum, quod eligendus necessario promoveri debeat ad dignitatem majorem, quamvis conveniens sit, ut sic fiat, Pirh. *loc. cit.* nec denique obstat, quod obstrictus sit Ecclesie Romanae, aut etiam Ecclesie sui tituli; hoc enim, ut dictum, solum arguit intervenire debere in ejus promotione ad Episcopatum postulationem simplicem; sed neque adhuc per hoc, ut Pass. Ecclesie alicujus proprie sponsus sit.

3. Occasione cujus & illud hic notandum, quod licet Cardinalatus & Episcopatus sint incompatibiles in eadem persona, nisi Papa dispenser. Pirh. *loc. cit. n. 12.* citans Cajetan. *2. 2. q. 185. a. 5.* juxta *c. bona. 3. h. t. & Abb. ibi n. 6.* Idque propter impossibilem residentiam in propria Ecclesia cathedrali, & simul in Urbe Romana, ubi necesse habet residere cardinalis, ut Papae assistat, eumque consilium adjuvet, unde etiam ex usu & stylo Curiae Cardinali, qui in Urbe residere debet, Papa non consueverit Episcopatum conferre in titulum, sed in commendam, ut ex ejus fructibus decentius sustentetur, ut Fagn. *in cit. c. bona. n. 23.* nisi forte Episcopatus sit ex illis sex Urbis vicinis; adeoque jam dum Cardinalis assumitur ad Episcopatum, hoc ipso vacare deberet, & amitti Cardinalatus, sicut & alia beneficia incompatibilia, usu tamen & in praxi contrarium observari solet, ut Cardinalatus simul cum Episcopatu retineatur, nisi Papa aliter disponat; cum non deceat aliquem per electionem à majore dignitate ad minorem devolvi. Pirh. *loc. cit. n. 12.* Laym. *ad cit. c. bona. n. 4.*

Questio 223. Quid dicendum de aliis praelatis tam regularibus quam secularibus Episcopo inferioribus, puta, Abbatibus, Archidiaconis, Praepositis, Prioribus, dum ad alterius Ecclesie dignitatem similem vel majorem sunt assumendi?

Respondeo: postulari non posse postulatione solenni, sed eligi debere, licet eorum aliqui ad hoc egeant licentia superioris (quin & Abbas immediate subiectus Papae ad aliam Ecclesiam transire nequeat sine licentia Papae aut Legati à latere, ut Pass. *n. 39.* citans Bald. *in c. fin. h. t. n. 2.* & alios plures. Laym. *in cit. c. bona. n. 4.* juxta *c. si Abbas. de elect. in 6.* adeoque respectu eorum intervenire debeat postu-

lario simplex. Pith. loc. c. n. 13. Laym. cit. n. 4. de Abbatibus expresse Pass. n. 38. juncto n. 39. & 40. citans plures alios, juxta. cit. c. Si Abbatem, & ibi Franc. Jo. And. & c. Siquidem tales praelati, quod minus eligi possunt impedimentum nullum habent canonicum: neque ut Pass. cit. n. 38. citato Abb. in c. fin. h. t. & gl. in c. si Abbatem, v. Abbatem, de elect. in 6. in ea, proprietate & rigore sunt sponsi suarum Ecclesiarum, sicut Episcopi.

Questio 224. Quid dicendum de Clericis non praelatis unius diocesis assumendis ad praelaturam alterius diocesis?

Respondeo qua tales praevis non possunt postulari, sed debent eligi, & in electionem absolute consentire possunt, etsi ad aliam alterius diocesis Ecclesiam transire nequeant sine licentia sui Episcopi, Pass. loc. cit. n. 41. citans Abb. in c. fin. h. t. num. 8. Sylv. v. postul. n. 3. Tabien. n. 2. Castell. de elect. c. 2. n. 5.

Questio 225. Quid dicendum de religiosis assumendis ad praelaturas intra vel extra suum ordinem?

1. Respondeo primo: religiosi ad praelaturas Episcopatu non inferiores eligi possunt, adeoque ad eas postulari non possunt; tamen sine licentia suorum Superiorum electioni de se factae extra ordinem consentire nequeant. c. si religiosus, de elect. in 6. Pass. loc. cit. num. 42. citans gl. in cit. c. v. electi, & Franc. ibid. n. 2. Abb. in c. fin. h. t. n. 8. Castell. ubi ante Sylv. & c.

2. Respondeo secundo: religiosi professi mendicantes postulari prohibentur ad Ecclesias cathedralibus inferiores, & ad monasteria extra suos Ordines, ita ut irrita sit postulatio talis, & scienter postulantes potestate eligendi & postulandi pro ista vice privati & suspensi per triennium ab omnibus beneficiis, quae obtinent in illa Ecclesia, ad quam hujusmodi postularunt. Extray. unic. h. t. inter communes, idem statuens, si postulatus sit alius 27. annum aetatis non attingens; ubi etiam vide poenas taliter postulati prosequeris postulatione in Curia Romana.

3. Respondeo tertio: tamen Joannes 22. in cit. extray. unic. h. t. prohibeat, ut dictum cujusvis mendicantium Ordinis religiosum ad monasteria extra suum Ordinem postulari; tamen etiam Clemens 5. in Clem. 1. h. t. prohibeat, ne religiosus aliquis in Abbatem vel Praelatum alterius religionis vel habitus eligatur; tradit tamen gl. in cit. Clem. v. eligatur. non prohiberi per hoc talem postulari ex causa; ita tamen, ut postulatio haec fieri debeat a Papa; cum alias fieri poterat & admitti ab Episcopo. Idem cum gloss. sentit Laym. in c. monasterium, de elect. num. 1. sic quoque expresse Pass. loc. cit. n. 44. ait; professus unius Ordinis ad Praelaturam in alio Ordine postulari potest, citatque pro hoc Innoc. in c. fin. h. t. n. 4.

4. Respondeo quarto: nec tacite nec expresse professus ad praelaturam regularem postulari potest, non eligi. Lott. l. 3. q. 17. n. 156. ubi: defectus professionis in postulato ad praelaturam regularem nihil ducitur, quominus postulatio canonica sit, adeo ut simplex Eremita postulabilis reputetur. Pass. n. 43. ubi: novitius tacite saltem non professus ad praelaturam vel in proprio, vel in alieno Ordine eligi non potest. c. nullus religiosus, de elect. in 6. & gl. ibid. v. praelaturam, Abb. in c. fin. h. t. n. 8. Barbof. in c. monasterium, de elect. n. 2. Sylv. & c. potest tamen ad dictas praelaturas postulari, si ad sit necessitas, & ipse in regula Ordinis sit sufficienter instructus.

Questio 226. An, qui non est de corpore, seu Capitulo vel conventu Ecclesiae vacantis, sed alterius, necesse habeat postulari, ita ut eligi nequeat in ejus Praelatum?

Respondeo: negative Laym. in c. bone. 4. h. t. n. 9. & in c. cum inter, de elect. n. 3. ubi: quod licet decessus & convenientius sit, ut aliquis ex ejusdem Ecclesiae corpore assumatur ad praelaturam, modò ad sit idoneus (cum indicium sit, in Ecclesia seu Collegii corpore non esse idoneum, si alienus seu extraneus promoveatur) id tamen necessarium non sit, cum tamen id principaliter cedat in favorem Capitularium, hi huic juri ac favori renunciare possunt, & ex alia Ecclesia personam idoneam eligere aut postulare (intelligè si forte alium defectum pateretur) & quidem laudabiliter, si id Ecclesiae suae utile videatur, citatque pro hoc Butrio in c. cum inter, n. 25. Abb. n. 8. contra gl. in cit. c. cum inter, v. aliam, & Imol. ibid. n. 4. verum de hoc infra, ubi, num extraneus eligi possit.

Questio 227. An invalide electus ob defectum, quo laborabat postulari de in possit?

Respondeo: qui personam indignam, seu laborantem defectu v. g. natalium, ignoranter elegerunt, mox errorem hunc suum coram gere possunt, eandem postulando: secus tamen esset, si scientes seu conscii istius defectus eam elegerint; essent enim tunc pro illa vice privati, ut nec postulare possent, Laym. in c. innovat. de elect. n. 8.

PARAGRAPHVS IV.

De admissione postulationis.

Questio 228. Ad quem dirigenda postulatio, seu à quo petenda e, us admissio?

1. Respondeo primo: postulatio simplex dirigenda ad omnes illos, quorum consensus necessarius, ac proinde requirendus ad hoc, ut quis praelaturam admittere possit, seu ut aliquis sit praelatus. Pass. de elect. c. 24. n. 46. juxta dicta superius.

2. Respondeo secundo: ad illum Superiorem dirigenda est postulatio solennis, seu ad illum spectat illius admissio, cujus alias est confirmare praelatum electum; siquidem admissio postulationis vim habet confirmationis, electionis, ejusque loco succedit, modò tamen is Superior dispensare possit, & auferre inhabilitatem, propter quam postulatus erat in eligibilis ad praelaturam. Laym. in praed. ad cit. de postul. coroll. 3. Pith. ad tit. eundem. n. 14. citantes Abb. in c. fin. h. t. num. 10. Unde jam Episcopus ad alium Episcopatum à solo Papa postulatur; cum cessio & translatio Episcoporum, uti & eorum pluralitas in eadem persona concedenda soli Papa reservatur. Laym. Pith. ll. cit. Sic postulatio ad praelaturam, v. g. curatam ex praescripto Trident. requirentem annum 22. aetatis completum dirigi non potest ad Episcopum, aut ab eo admitti, dum postulatus eam aetatem non complevit, & alias jus confirmandi electum ad illam dignitatem spectaret ad Episcopum; cum hic in aetate jure communi requisita ad Ordines vel beneficia dispensare nequeat. A. A. iidem.

3. Inferitur quoque ex his; duo requiri in Superio-

ze ad hoc, ut legitime ab eo admitti possit postulatione, nempe potestatem dispensandi in impedimento, propter quod postulatus eligi non poterat, & jus confirmandi alias electum ad illam dignitatem, quorum duorum requisitorum primum non statim infert secundum; separari enim possunt ab invicem, & potestas in eo defectu dispensandi in esse v. g. Episcopo, jus verò confirmandi electum ad illam prælaturam hic & nunc ex privilegio aut consuetudine præscripta spectare ad alium inferiorem prælatum: quare minus rectè pronunciare videtur Pass. loc. cit. & cum eo Azor. p. 2. l. 6. c. 17. q. 5. unicam hanc servandam in hoc regulam, ut nimirum postulatione fiat ad Superiorem, qui potest dispensare, & auferre inhabilitatem, propter quam quis est ineligibleis ad prælaturam.

Questio 229. An teneatur superior admittere postulationem de cetero idonei factam legitime, hoc est, vel unanimiter, vel à duobus partibus capituli?

Respondeo primò: non teneri illum vi præcisè postulationis ex iustitia propriè tali, Laym. in c. bonæ. 3. h. r. n. 6. Tond. qq. benef. p. 2. c. 4. §. 6. num. 5. Pass. cit. c. 24. num. 47. Pirh. loc. cit. n. 15. citans Host. in sum. h. r. n. 12. n. 11. Contra Abb. in c. 5. hoc rit. n. 2. Jo. And. in c. cum monasterium. de elect. num. 7. quibuscum sentire videtur Lott. l. 3. q. 17. n. 234. junctio. n. 235. 237. & 238. ubi fateri tamen oportet, postulationem non usquequaque posse rejici citra injuriam postulari, & ipsius Ecclesiæ, ut gl. in c. bonæ. 3. h. r. v. in tanta. Roman. cons. 330. n. 20. quin &, si fiat postulatione ab ipso Papa, non reputatur materia simpliciter gratiosa, ut non magis dicatur justa & æqua, hæcque ipsa ratione debita, ut Burfat. in cit. c. bonæ. n. 46. maxime, si esset unanimiter celebrata, &c. Responso nostra sumitur ex c. postulationem. h. r. & c. bonæ. 3. h. r. ubi ait Papa: cum sedes apostolica, etiam quando aliquis unanimiter postulat, ad admittendam postulationem eorum, non tam ex iustitia, quam ex gratia moveatur: nullum enim per postulationem etiam talem unanimiter, & in concordia factam, & præsentatam acquiritur jus postulantis, aut postulato, vel etiam Ecclesiæ; adeoque sine injuria horum rejici potest postulatione. Laym. Pirh. Pass. loc. cit. contra Abb. Jo. And. l. cit. Antonin. p. 3. r. 19. c. 3. §. 1. Sylv. v. postulatione. n. 2. & 7. Tabien. v. eod. n. 4. Castel. de elect. c. 2. n. 3. Barbof. in cit. c. bonæ. n. 1. apud Pass. cit. n. 46. Sed admissio rota innititur gratiæ, utpote gratiam dispensationis continens; dispensare siquidem in impedimento vel defectu, etiam dum adest ratio sufficiens, imò urgens, non est debitum propriè iustitiæ; cum in jure inhabilis ad rem aliquam non habeat jus exigendi illam tantquam sibi debitam. Laym. Pirh. loc. cit. neque cogitur superior ad dispensandum in lege sua, seu ad relaxandum jus ex multitudine petentium, vel etiam ex honestate petitionis, cum aliàs dispensatio Superiori non foret libera, sed necessaria, supposita honestate petitionis contra illud: nemo invitus de suo cogitur facere beneficium. c. precaria. 10. q. 2. & illud: quidquid iudicis potestati permittitur, juris necessitati non subjicitur. l. non quidquid. ff. de iudic. Pass. loc. cit. n. 47. & 48. citans præter plures alios. Suar. de LL. l. 6. c. 18. n. 20. Sanch. de matrim. d. 10. n. 3. Barbof. ad c. postulationem. de clericis excom. n. 28.

2. Respondeo secundò: videtur tamen Superior teneri postulationem talem factam ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiæ admittere ex debito aliquo iustitiæ legalis, & ex officio suo, quatenus vi

officii sui tenetur utilitati boni communis consulere, vel etiam quandoque ex debito charitatis, alteriusve virtutis, non secus ac extra postulationem ex his virtutibus tenetur dispensare in votis, irregularitatibus, impedimentis matrimonii, &c. si urgens causa est, præsertim publicæ honestatis vel utilitatis. Laym. loc. cit. & in qq. canon. q. 8. de elect. Pirh. cit. n. 16. Pass. n. 48. nam &, ut ibid. Pass. actus misericordiae & liberalitatis quandoque necessarius est. Censebitur nihilominus ex tunc adhuc admissio talis postulationis gratia generalis, id est talis, qualem Superior communiter ratione officii facere solet. Pirh. loc. cit. ex Abb. & Imol.

3. Respondeo tertio: quin etiam prælatus inferior habens potestatem dispensandi in defectu postulationis, usque admittendi postulationem, eam in concordia, vel à duobus partibus Capituli ex justa causa factam, nolit admittere, cogi potest à Superiore ad eam admittendam. Laym. loc. cit. n. 7. citans gl. in c. bonæ. 3. h. r. v. gratia. Pirh. cit. n. 16. Lott. l. 3. q. 17. num. 236. Unde etiam, licet postulantibus, aut postulato non competat actio, seu jus actionis contra Superiorem, ut is admittat postulationem. Pass. n. 50. citans gl. in cit. c. bonæ. v. gratia. Bald. in c. scriptum. de elect. n. 4. Sylv. v. postulatione. n. 7. possunt nihilominus implorare superioris prælati officium, ut is recusantem admittere talem postulationem, ad hoc compellat; cum juxta c. 1. de offic. iudic. detur hoc remedium implorandi officii iudicis, quando actio propriè dicta deficit. Laym. Pirh. Pass. l. cit.

Questio 230. Qualiter ad admissionem postulationis procedere possit ac debeat Superior, & quæ formæ uti in ea, vel etiam reiectione postulationis?

Respondeo ad primum: admittere non debet postulationem, nisi facta inquisitione de conditionibus & moribus postulari: necesse tamen non est, ut ea inquisitio fiat judicialiter, cum non fiat ad puniendum, sed solum ad informationem Superioris. Pass. cit. c. 24. num. 53. verum de hac inquisitione pluribus infra, ubi de confirmatione electionis.

2. Respondeo ad secundum: de cetero forma certa præscripta in jure non est, quæ uti debeat Superior in admissione postulationis, de quo vide loc. cit. dicere tamen poterit: providemus Ecclesiæ vestre de tali persona, prout postulastis: vel melius: postulationem vestram admittimus: nequaquam autem dicere potest: confirmamus postulationem vestram. Pass. n. 52. ex Abb. in c. gratum. h. r. n. 23. Pari modo non est certa forma reiectionis postulationis, uti nec cassationis electionis; quin &, ut Lott. l. 3. q. 17. n. 260. cum gl. in c. 2. h. r. v. cassatum, eo ipso censetur cassata & rejecta postulatione, quod non est admissa: ubi autem repellitur postulatione, mox evanescit omnis illius effectus, ut idem Lott. n. 261. citato Gonz. ad reg. 8. cancell. gl. 15. n. 56.

Questio 231. An, & qualiter postulatus administrare possit Prælaturam, antequam ejus postulatione admittatur?

Respondeo: nequaquam ullatenus administrare potest ante admissam postulationem: & si id attenter, postulatione redditur ipso jure nulla. Pass. n. 54. Lott. loc. cit. n. 301. Tond. qq. benef. p. 2. c. 4. §. 6. n. 5. vide de hoc plura inferius, ubi, qualiter electus administrare possit ante electionis confirmationem.